

[Ellemann-Jensen]

ventning. Man levede i hvert fald ikke op til de positive tilsagn om forhandlingsvilje.

Det radikale venstre ved jo udmærket godt, at de to regeringspartier kan ikke binde sig endeligt til at gennemføre en tilskudsordning til energibesparende investeringer i ejerboliger. For binder man sig i en forligstekst endeligt til at gennemføre dette, kan andre opfatte det som et brud på et forlig, hvori andre partier indgår, og de to regeringspartier har det nu engang med at holde, hvad de lover.

Det tilsagn, som begge regeringspartier gav om positivt at arbejde for sådan en udbygning af støtteordningerne til de energibesparende investeringer, havde været tilstrækkeligt, hvis ellers det radikale venstre var gået ind i forhandlingerne med et alvorligt følt ønske om et bredere forlig.

Det er jo heller ikke seriøst at hænge sig så meget i, om man kan afsætte et bestemt beløb til forskning i alternativ energi. Man havde bare været så ufiks i det radikale venstre, at man på forhånd havde meddelt medierne, hvad man sigtede på, og så var man bundet af sine egne krav, fordi man for tidligt skulle ud og vifte med dem i offentligheden.

Man fik tilsagn om, at regeringen var villig til at afsætte yderligere midler, og lod det så bare falde på, at man ikke kunne få et bestemt tal at hænge sig i, uanset at det må stå klart, som også socialdemokratiets ordfører har været inde på, at man ikke seriøst på forhånd kan begynde at udstikke reservater i et vældigt område, der skal udfyldes. Det er ikke seriøst at forlange sådan noget.

Det beviser det radikale venstres afmagt, for der er jo principielt ingen uenighed imellem det radikale venstre og noget af de to regeringspartier i dette spørgsmål. Det beviser, at det radikale venstre ikke tør tage et medansvar for de indgreb, man jo i virkeligheden udmærket ved er nødvendige.

Heller ikke centrum-demokraterne ønskede at tilslutte sig det forlig, vi var nået frem til. Det lykkedes som bekendt ikke at skabe et flertal i centrum-demokraternes folketingsgruppe for forligsskitzen. Det beklager vi i venstre, for vi havde gerne set, at både det radikale venstre og centrum-demokraterne havde stået bag den stramning i den økonomiske politik, som begge partier jo udtrykker forståelse for.

Centrum-demokraterne valgte altså beklageligvis – indtil videre i hvert fald – at lade sagen strande på en af partiets vigtige mærkesager, nemlig motorbeskatningen. Man har villet benytte lejligheden til at presse en væsentlig lempelse af motorbeskatningen igennem, men må dog have vidst, at det kan regeringen ikke gå med til. Regeringen søger med lys og lygte efter besparelsesmuligheder, gennemfører vældige afgifter for at begrænse energiforbruget og gennemfører andre afgifter for at fuldkommengøre den nødvendige finanspolitiske stramning. En lempelse af motorbeskatningen ville overhovedet ikke passe ind i det billede.

Regering og folketing er jo tit igennem årene blevet bebrejdet, at store forlig, hvor alt muligt bliver hældt i forligsgrøden for at få så mange som muligt med, bliver til sammenkogte retter, som ikke står til hinanden, alt sammen i det politiske kompromis' hellige navn. Det, centrum-demokraterne her prøver at få med, er jo en ny sammenkogt ret, uspiselig, usmagelig, uden hoved og hale i denne sammenhæng, hvori regeringen søger at sanere landets økonomi og bremse energiforbruget. Og CD ved da, at regeringen ikke kan gå med til dette.

CD har fået andre væsentlige indrømmelser under forhandlingerne, ikke mindst løfter om at gå ind i en kulegravning af hele motorbeskatningssystemet med henblik på at få lagt det om i en retning, som gør det mere attraktivt at anvende benzinøkonomiske biler, og at gøre dette ved at give disse biler et mindre skattetryk.

Der blev også givet løfter til CD om at imødekomme ønskerne om at udbygge de nuværende fradragsordninger omkring energibesparende investeringer i ejerboliger og om at søge dette udbygget med tilskudsordninger, og på en række andre punkter fik CD sine ønsker med i den forligsskitze, der blev lagt frem.

Se, der er jo perspektiv i tilbuddet til CD om at gå ind i en grundlæggende vurdering af hele motorbeskatningen, men der kan ikke sættes tal på på forhånd, der kan ikke sættes snævre tidsgrænser på. Det vil ikke være seriøst, hvis man på forhånd binder sig til ét eller flere facitter i dette forsøg på at ændre et så stort og kompliceret afgiftsområde, som der her er tale om. Man kan ikke på forhånd sige, at det skal give det og det resultat, det